

PRZYTOCZYĆ SIĘ (17) *vb pf*

się (15), się (2).

o jasne.

inf przytoczyć się (4). ◇ *fut 3 sg* przytoczy się (8). ◇ *3 pl* przytoczą się (1). ◇ *praet* [3 *sg f* przytoczyła się. ◇ *1 pl m pers* -(s)my się przytoczyli.] ◇ *3 pl subst* przytoczyły się (3). ◇ *con 3 sg f* by się przytoczyła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przytoczyć.

1. *Zbliżyć się, przybyć w pobliże* [[*k komu*], *ku czemu*] (1) : [Zszykowawszy się tedy, ciągnęliśmy pomału ku wojsku [*wałaskiemu*] z rożny, pawężami i działami, a gdyśmy się już blisko k niem przytoczyli, zastawiwszy się, działaśmy zasadzili *PamJanecz* 106.]

a. *O ruchu ciał niebieskich na firmamencie* (1) : Mercurius. Iest przyrodzenia przemiennego: według iako się ku ktoremu planecie przytoczy. Iestli ku dobremu: tedy dobry z nim/ a ze złym zły *FalZioł* V 51v.

2. *Przedostać się, przeleźć* [*gdzie*] (1) : Perrepo, Przełážę/ Przemykam się. [...] Ne ad praesepia sus aut gallina perrepat, Aby się świniá albo kokosz do złobu yako nie przitocziłá. *Mącz* 352c.

3. *Zdarzyć się, zająć, nastąpić* (9) : Rozruffyl się Pánye wzrok moy wstály me oczy/ Czekáyac zbawyenya swego za się s kąd przytoczy *LubPs* bb5, D; BEdąc tak zátwożonym młodzyeniec teskliwy/ Widząc że się tak mieżza mární świat pletliwy. Vdał się ná wchod słońcá gdzye go niofły oczy/ Tufząc sobie iż się gdzye co k myfli [*tj. pomyslnego*] przytoczy. *RejWiz* 64; [[*ten, kto nie zna historii*] niewie dżiesiątę części tego co on wie/ który czyta historie. bo krótki czas nie może wiele rzeczy okázac/ nie mogą się przez ten czas wżytkie rzeczy przytoczyć/ które historia przez czasy długie zbiera. *CerGór* 70].

przytoczyć się na kogo (1): Nád sprzećiwniki swymi obaczá me oczy/ Iż sye tu yáwna pomftá tak ná nye przytoczy *LubPs* V2.

przytoczyć się między kim (1): *ZapWar* 1545 nr 2646 *cf Ze zdaniem podmiotowym.*

Ze zdaniem podmiotowym (1): isz gdi się przithoczi między stronami ktorzi mają miecz s sobą prawne postapi iz ieden z onich stroń litependente vmrze maiaz apelaczie na ssyem coronni s roku pospolitego albo z rokow wielkich [...] *ZapWar* 1545 nr 2646.

Szereg: »dziać się a przytoczyć się« (1): iż on cožkolwiek złego y dobrego nád wiernym swoim kiedyżkolwiek spráwić á okázac raczy/ iż się to wżytko dzyeie/ á wżytko [!] się zawždy przytoczyć musi/ ku wielkiej pociefze iego/ ábo sowitzemu nagrodzeniu iego. *RejPos* Ooo2.

a. *Przynieść skutek* [*ku czemu*] (1) : A tak yuz myflac o tym snadz wstawalem prawye/ Przypátruyac się zawždy tey Pánłkiey dziwney spráwye/ Bo mi się trudna zdála ná moye nędzne oczy/ Gdyżem zrozumieć nye mógł ku czemu się przytoczy *LubPs* R2.

b. *O sprawach sądowych* (2) : gdy się takowe spráwy przytoczą [*cum ergo tales causae obvenient JanStat* 291]: tedy ie z Rádami/ które przy nas będą/ odpráwować y fádzic będziemy. *SarnStat* 325; [Tym bowiem sfofobem/ gdy tego rádá dożrzy co ná nie włożá/ iuz we wżytkich spráwach y rzeczách swoich [*król*] będzie odpráwnieyfzym/ y bez wśelákiego zatrudnienia/ y bez vprzykrzenia cokolwiek się przytoczy odpráwi *CerGór* 44.]

przytoczyć się z czego (1): ORtel álbo Sentencya iest dwoiáka. Iedná kthora bywa wydaná nie o gówná rzecz o kthorá żáluia/ ále íye przytoczy s przypádley gadki kthora od Prokuratorow bywa wrzuconá między początek á dokonánie íspráwy/ iáko około Mocy/ Odwłok/ Odpraw/ Gwaru/ Odmow. *GroicPorz* aa4v.

4. W funkcji strony biernej (6) :

a. Zostać zacytowanym, przedstawionym (4) : A tákowych mieyfc iest wiele w pílmie fwiętym/ kthoreby íe tu przytoczyć mogły *RejPos* 89v; Gdzie Moizesz [...] y brátá namileyfzego/ kthoryby iedno od Bogá iedynego Izráelkiego/ do obcych Bogow odwieść drugiego vsiłował/ rofkázuie kámionowác bez wízelákicy folgi y miłosierdzia. Y mogłyb ínadź ták przeciw mnie/ y tym kthore íię przytoczyły świádectwam/ mowić: Iz ielli íię to tám godziło/ [...] áby koniecznie káždy taki zámordowány był: á czemuby to y teraz nie miáło być? *CzechEp* 31, 20.

Fraza: »przykład może się przytoczyć« (1): O Hetmáńskiéy zás Iurifdiciiéy gadáiąc, piękny przykład *ex Aristotele ex Ethicis* może íe tu przytoczyć *SarnStat* 1263.

b. Zostać wytoczonym, wszczętym (2) : i thi causi kthore sie na then syem s pozwow przithoczili abi thi bili skonczone *ZapWar* 1545 nr 2646.

przytoczyć się przed kogo (1): a thak mi w them articule obacziwaiącz slusne prozbi poslow Mazoweczkich zachowivaiancz im wlasnosci Prziwilei wsisthki thakowe pozwi kthore sie przeth nas przithoczili miedzi ktorimi kolwiek ossobami Cassuiemi i abroguieimi íe *ZapWar* 1545 nr 2646; [*OrdynWiej* 1583 nr 55]. Cf [»przed sąd się przytoczyć«].

[*Zwrot*: »do sądu, przed sąd się przytoczyć« [szyk zmienny]: *MetrKor* 1582 129/126; Gdy się sprawa na dzień dzisiejszy do sądu jmci przytoczyła między uczciwymi mieszczany miasteczka Muszyny stroną powodową z jednej, a sołtysami ze wsi – do klucza muszyńskiego należących z drugiej strony, [...] pozwani powiedzieli, że nie z uporu żadnego to czynią *OrdynWiej* 1597 nr 63; *PlutBBud* B4v (*Linde s.v. przytoczyć*).]

Synonimy: 1. *przybliżyć się, przymknąć się*; 3. *przydać się, przygodzić się, przypaść, przytrafić się, zdarzyć się*.

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.